تمرين 5.

به عنوان مقدمه فرض کنید یک پروژه آردوینو دارید که میخواهید چندین عمل را همزمان انجام دهید: خواندن دادهها از ورودی کاربر، چشمک زدن برخی LEDها، نظارت بر پتانسیومتر و غیره. بنابراین، اساساً میخواهید چند کار را با آردوینو انجام دهید. ما چندین روش برای به کار گیری نخ ها در برنامه های آردوینو داریم که مهمترین آن ها عبارتند از : Multithreading و Protothreading است.

چند نخی یا Multithreading: چند نخی شکل ویژهای از چند وظیفهای (multitasking) است. چند وظیفهای خاصیتی است که به کامپیوتر این امکان را میدهد تا دو یا چند برنامه را به طور همزمان اجرا کند. در حالت کلی، دو نوع چند وظیفهای وجود دارد: مبتنی بر پروسس (process-based) و مبتنی بر نخ (thread-based). چند وظیفهای مبتنی بر نخ اجرای همزمان برنامهها را بر عهده میگیرد. چند وظیفهای مبتنی بر نخ اجرای همزمان چند تکه از یک برنامه را بر عهده میگیرد.

یک برنامه شامل دو یا چند بخش است که میتوان همزمان آنها را اجرا کرد. هر بخش از برنامه یک نخ (thread) نامیده می شود، و هر نخ یک مسیر اجرایی جداگانه تعریف میکند.

یک مثال عملی برای ساخت نخ ها در لینوکس برای درک بهتر مفهوم نخ ها اینجا شرح می دهیم که در ادامه خواهیم دید.

ساخت نخ ها:

از روتین زیر برای ساخت یک نخ POSIX استفاده می شود.

#include <pthread.h>
pthread_create (thread, attr, start_routine, arg)

در اینجا، «pthread_create» یک نخ جدید ساخته و آن را قابل اجرا میسازد. این روتین را میتوان هر چند بار که نیاز باشد در برنامه فراخوانی کنید. توضیح این پارامترها در زیر آمده است.

پارامتر و توضیح آن	ردیف
thread یک شناسه یکتا برای نخ جدیدی که روتین برمیگرداند.	1
attr یک شی attribute ناشفاف که برای تنظیم خواص نخ استفاده میشود. میتوان یک شی attribute برای نخ مشخص کرد، یا برای حالت تنظیمات پیش فرض NULL را قرار داد.	2
start_routine روتین ++C که نخ پس از ساخته شدن باید آن را اجرا کند.	3
arg یک آرگومان منفرد که میتوان به start_routine ارسال کرد. این آرگومان باید به صورت یک رفرنس به یک اشارهگر void ارسال شود. اگر نخواهیم این آرگومان را ارسال کنیم، مقدار NULL وارد میکنیم.	4

بیشترین تعداد نخی که یک پروسس میتواند ایجاد کند و ابسته به پیادهسازی میباشد. زمانیکه نخها ساخته شدند، با هم جفت شده و میتوانند نخهای جدیدی بسازند. هیچ سلسله مراتب یا و ابستگی بین نخها وجود ندارد.

خاتمه دادن به یک نخ

روتین زیر برای خاتمه دادن به یک نخ POSIX استفاده می شود.

```
#include <pthread.h>
pthread_exit (status)
```

در اینجا «pthread_exit» برای خروج از یک نخ به صورت صریح به کار میرود. عموماً روتین «thread_exit» را پس از اینکه یک نخ کارش را به طور کامل انجام داد و دیگر به وجودش نیازی نبود، فراخوانی میکنند.

اگر تابع ()main قبل از نخهایی که خودش ساخته به اتمام برسد و با روتین ()pthread_exit خارج شود، دیگر نخها به اجرای خود ادامه خواهند داد. در غیر این صورت، آنها نیز با تمام شدن ()main خاتمه مییابند.

مثال

این مثال ساده با استفاده از روتین «pthread_create» پنج نخ ایجاد میکند. هر نخ یک پیام «Hello World» چاپ کرده و با فراخوانی (pthread_exit خاتمه می یابد.

```
#include <iostream>
#include <cstdlib>
#include <pthread.h>
using namespace std;
#define NUM_THREADS 5
void *PrintHello(void *threadid) {
  long tid;
tid = (long)threadid;
  cout << "Hello World! Thread ID, " << tid << endl;</pre>
pthread_exit(NULL);
}
int main () {
pthread_t threads[NUM_THREADS];
int i;
for( i = ; i < NUM_THREADS; i++ ) {
     cout << "main() : creating thread, " << i << endl;
rc = pthread_create(&threads[i], NULL, PrintHello, (void *)i);
if (rc) {
       cout << "Error:unable to create thread," << rc << endl;</pre>
exit(-1);
}
  pthread_exit(NULL);
```

کد بالا را با کتابخانه lpthread به صورت زیر کامپایل کنید.

```
$gcc test.cpp -lpthread
```

حال برنامه را اجرا کنید تا خروجی زیر را مشاهده کنید.

```
main() : creating thread, 0
main() : creating thread, 1
main() : creating thread, 2
main() : creating thread, 3
main() : creating thread, 4
Hello World! Thread ID, 0
Hello World! Thread ID, 1
Hello World! Thread ID, 2
Hello World! Thread ID, 3
Hello World! Thread ID, 4
```

این یک مثالی بود برای درک مفهوم نخ ها در عمل که ما بتوانیم به صورت پویا از آن استفاده کنیم.